

just ikke til 2 Aar, men der er den Forskel, at Tyskland overhovedet har indført ganske korte Forældelsesfrister — hvilket vi ikke have — saa der kommer Harmoni med den Lovgivning, man havde i Forvejen, medens det hos os vilde være et Novum og meget stort; og hverken praktisk eller henset til den øvrige Lovgivning synes det mig, at der er Anledning dertil. Jeg vilde, som sagt, meget ønske, at Lovforslaget maatte blive ført igennem, og jeg vilde gerne haabe, at der under de Udtalelser, der ere fremkomne her i Dag, ikke maatte skjule sig nogen saadan principiel Uenighed om Lovforslaget, som det af og til syntes. Det kan maaske nok taale en Udvikling paa et eller andet Punkt; deri kunne vi vel nok finde hinanden.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg glemte i det Øjeblik, jeg begyndte min Udtalelse før, at en anden Taler havde omtalt Gentofte-Ulykken i Debatten før det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen). Jeg gør ham min Undskyldning, fordi jeg med Urette har tillagt ham at være den første, som nævnte denne Ulykke i Dag. Dette forandrer imidlertid ikke noget i min Udtalelse om, at det ærede Medlem har ladet megen Bitterhed skinne igennem, da han udtalte sig om Pressen, og jeg forbeholder mig Ret til over for den Slutningsbemærkning, det ærede Medlem kom med, at følge det ærede Medlems Opræden med usvækket Opmærksomhed samt til, saavel her i Salen som uden for den, bestandig at behandle ham efter Fortjeneste.

Bramsen: Til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) vilde jeg gerne sige, at jeg tror, at det vil vise sig, naar han læser senere, hvad jeg har sagt, at jeg ikke har været af den Mening, som han udtalte, at dersom der ved det Ulykkestilfælde, som er blevet nævnt her i Dag, ikke havde foreligget Skyld hos en af Funktionærerne ved Jærnbanen, vilde der ikke være noget Ansvar for Jærnbanen, idet jeg netop føjede til, at vi jo ogsaa havde en Mulighed for, at Bremseværket havde været i Uorden, altsaa efter denne Lov være en Forsømmelse til Stede. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt de Forpligtelser, som Kundgørelsen af 1845 indeholder, maatte være gaaede over til Staten, da denne erhvervede Banen, da henlede jeg

kun Opmærksomheden paa den Udtalelse af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, at der ikke vilde have været noget Erstatningsansvar at gøre gældende over for Staten, hvis det ikke ved Undersøgelsen maatte have vist sig, at der havde været Skyld hos en Funktionær, men det forekommer mig i det hele taget, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds noget overser, at dette skal være en Lov til Fordel for Befolkningen og for de rejsende. Det ærede Medlem finder for det første, at dette at kunne gøre Erstatningsansvar gældende over for Staten egentlig er noget uberettiget, noget ganske nyt, som han er meget betænkelig ved. Det ærede Medlem mener dernæst, at dette at erstatte Næringstab i nævneværdigt Omfang bør man af Hensyn til de private Baner ikke gaa ind paa, og endelig nævnedes det ærede Medlem, at fri Proces maa af Hensyn til Kommunernes Tarv ikke tiltaas de fattige. Jeg kan godt tænke mig, at man kan gøre den Slags Betragtninger gældende, men jeg kan rigtigok ikke se, at dette Lovforslag, hvis de blive gjort gældende i det Omfang, det ærede Medlem synes at antage, saa egentlig kunde blive en Lov, der vilde være til Fordel for de rejsende og for Befolkningen, og jeg kan ikke se, at en Lov af den Beskaffenhed, som vilde fremkomme under disse Forudsætninger og som det ærede Medlem paa den Maade gør sig til Talsmand for, vilde blive en egentlig demokratisk Lov. — Naar jeg har kunnet misforstaa Spørgsmaalet om Erstatningen, saaledes som den ærede Minister antydede og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds bekræftede, saa laa det i, hvad det ærede Medlem udtalte, at Erstatningsansvaret vilde kunne blive ganske ruinerende for de private Baner. Nu viser det sig bagefter, at det ikke er det Erstatningsansvar, som jeg mente, men saa vilde det heller ikke, naar det kun drejer sig om Erstatningsansvar for Næringstab i forholdsvist kort Tid, blive ruinerende for de private Baner. Imidlertid er et Beløb af 1,000 Kr. aldeles minimalt og vil i mange Tilfælde, hvor det kommer til at dreje sig om et helt Aars eller længere Tids Næringstab — hvilket meget godt kan tænkes — aldeles ikke svare til det virkelige lidte Tab, men det kan paa den anden Side heller ikke ødelægge noget privat Selskab. Jeg tror altsaa, at jeg nok tør raade det ærede Medlem til at se lidt mere hen paa, hvad Hensigten er med dette Lovforslag, og hvem det er, vi ville gavne der-